

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ ТА
МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН**

Збірник наукових праць

**Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету**

Рівне – 2012

ББК 81.20

А - 43

УДК: 81'243

Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. – Рівне: РДГУ, 2012. – 112 с.

Збірник наукових праць містить статті з теоретично-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Опубліковані матеріали можуть бути корисними для науковців, учителів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Архангельська Алла Мстиславівна

доктор філологічних наук, професор (Рівненський інститут слов'янознавства Київського славистичного університету).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Постоловський Руслан Михайлович

професор, член-кореспондент Міжнародної слов'янської академії наук, ректор Рівненського державного гуманітарного університету. доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Вокальчук Галина Миколаївна

доктор філологічних наук, професор (Волинський національний університет ім. Лесі Українки).

Гороть Євгенія Іванівна

кандидат філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Мороз Людмила Володимирівна

доктор філологічних наук, професор (Рівненський інститут слов'янознавства Київського славистичного університету).

Тищенко Олег Володимирович

доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Шульжук Каленик

Оляндер Луїза Костянтинівна доктор філологічних наук, професор (Волинський національний університет ім. Лесі Українки).

Безкоровайна Ольга Володимирівна

доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Стеріополо Олена Іванівна

доктор філологічних наук, професор (Київський національний лінгвістичний університет).

Зимомря Микола Іванович

доктор філологічних наук, професор (Дрогобицький педагогічний університет) ім. Івана Франка.

Павлова Ольга Іванівна

кандидат філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Терещенко Тетяна Вікторівна

кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Ніколайчук Галина Іванівна

кандидат педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Сербіна Тетяна Георгіївна

кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Дзюбишина Наталія Богданівна

кандидат педагогічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Вовчук Наталія Іванівна

кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 9 від 27.04.2012 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет

penetration into another language entails semantic or stylistic changes in original words already available in language and shifts in synonymic groups.

The perspectives of further investigation. This article is by no means a complete study of English loan-words in Ukrainian. The present influx of English loan-words through various mass media is still in progress. This fact can be seen as a reason for further research works, which could lay down the definite formulation for the characteristics of the borrowings and the possibility of compiling special dictionaries of loan-words of various semantic groups.

ЛІТЕРАТУРА

1. Баранник Д. Х. Українська мова на межі століть // Мовознавство. – 2001. – №3. – С.
2. Місечко О. Є. Історично-логічний аспект проникнення англійських запозичень у сучасну українську мову / О. Є. Місечко. – Київ: Освіта, 2005. – С. 56.
3. Федорець С. А. Мовні новоутворення: запозичення чи заміщення / С. А. Федорець // Науковий вісник. – №5. – С. 104–106.
4. Phillipson R. Linguistic imperialism / R. Phillipson. – Oxford: Oxford University Press, 1992. – 146p.
5. Pennycook A. English and the discourses of colonialism / A. Pennycook. – London: Routledge, 1998. – 167p.
6. Tsuda Y. Envisioning a democratic linguistic order / Y. Tsuda. – London: TESL Reporter, 2000. – P. 31.

Резюме. В статті зроблена спроба визначити основні тенденції процесу заимствования англійської лексики в українську мову і наведені найбільш розповсюджені приклади заимствованих слів, які належать семантичній групі, що позначає сучасні професії.

Ключові слова: заимствование, заимствованное слово, семантическая группа, профессия.

The summary. The article presents an attempt to indicate the main tendencies of the borrowing process of English lexis into Ukrainian and it deals with the widely spread examples of the loan-words, which refer to the semantic group denoting modern professions.

Key words: borrowing, loan-word, semantic group, profession.

Одержано редакцією 24.02.2012.

УДК: 81' 243' 373. 2

С.А. БІГУНОВА, М.І. ЗУБІЛЕВИЧ

АНТОНОМАСТИЧНІ ВЛАСНІ ІМЕНА ЯК ЕКСПРЕСИВНІ ЗАСОБИ МОВИ

Резюме. В даній статті розглядається проблема антономастичних власних імен, проблема класифікації їх типів різними науковцями. Розглянуто і наведено різноманітні приклади антономастичних власних імен з літературних джерел, а також визначено функціональні характеристики антономастичних власних імен.

Ключові слова: антономастичні власні імена, антономасія, власні імена, синекдоха, метонімія, метафора.

In modern linguistics there is a considerable interest to the problem of onomastics, i.e. of the study of proper names. Although the peculiarities of proper names have already been perceived, but some groups of proper names are not still completely investigated, especially antonomastic proper names and the aspects which are connected with the peculiarities of their meanings and of their communicative and functional characteristics. That is why the article is devoted to the studying of the semantics of antonomastic proper names and their functional characteristics in the English language.

The tasks of the article are determined by its aim. It is necessary to

1. to analyze the types of the antonomastic proper names;
2. to study the names of the literary characters;
3. to define the functional characteristics of the antonomastic proper names in the English language.

The progress of mankind is inextricably linked with the progress of language. The movement of society causes changes in the vocabulary of language, as some phenomena, objects, events lose their relevance, become obsolete and out-of-use, while others appear and require new lexical signs. In one case there is a new word, such as *laser*, which comes from the abbreviation *Light Application by Stimulated Emission of Radiation*; in another – the word *diesel* – an internal combustion engine, which operates on the principle of action which was proposed by the inventor Rudolf Diesel. We have used examples from the world of technology on purpose, because they differ in expression and clarity.

It is more difficult to name the phenomenon, subjects and objects in the humanitarian sphere which is filled with more information. Here the words with symbolic meaning can help. How can we name very optimistic person, who looks at the world through the rose-coloured glasses? In English when we use the word *Pollyanna* it appears such an association which is related to the heroine of Eleanor H. Porter's novel, who was a great optimist. Considering the last example, we can see that there is the replace of the general name with the proper name. This phenomenon is called "antonomasia" in linguistics [5, 70]. It is important to mention that the new semantic meaning is expressed by the existing words.

Now it is hard to find out the time when antonomasia has been used as an expressive means, but the flowering of its application has done under the influence of ancient mythology and biblical renderings. We can give the examples of proper names, which were widely functioned in ancient times and continue to be used nowadays:

Adonis (*Gr. myth.*) – an extremely handsome young man, a dandy, a handsome man; **Aesculapius** (*Roman. myth.* Aesculap) – *humor.* Doctor; **Amazon** (*Gr. myth.*) – a horsewoman, a woman-warrior of the tribe of Amazons; **Amazonism** – man's character (of a woman); “desire of women to assume the role of a man at work, at home and so on; rejection of femininity”; **Amor** (*Gr. myth.* Amur) – Cupid; **Aphrodite** (*Gr. myth.*) – beauty; **Argonaut** (*Gr. myth.*) – a courageous adventurer, discoverer; **Atalanta** (*Gr. myth.*) – a glorious woman-hunter, a fast runner; **Atlas** (*Gr. myth.*, Atlant – a Titan who holds the horizon on his shoulders) – a mighty hero, a strong support; **Autolycus** (*myth.*, a son and a pupil of Hermes, the character of “Winter's Tale” by W. Shakespeare) – a sly and smart thief and a robber; **Bacchus** (*myth.* Dionysus) – senseless drinking, unrestrained expression of something (a lover of Bacchus – *humor.* proponent of Bacchus, a lover of drinking); **Charon** (*Gr. myth.* Haron) – a boatman of souls of the dead (to go to Charon – to die), *humor.*, a boatman, a ferryman; **Chimera** (*Gr. myth.*) – a monster, a chimera, an impossible dream, fancy, fantasy, freak, etc.[10; 11].

So, antonomasia is considered as 1) a usage of common names instead of their own ones, or vice versa, 2) a descriptive identity [5, 69]. Besides, two types of antonomasia can be distinguished as: 1) the definition of a person by own name of a literary or mythological hero, who acts as a bearer of the most characteristic feature, quality, etc. 2) the definition of a person (mostly a famous person, a hero) by pointing to his/her essential traits, actions [9].

It is a well-known fact that various linguists were interested in antonomasia at different times, and among them Andreeva L., Hartsyeyev V., Mahazanyk E., Mikhaylov V., Potebnya O. and Superanska O. should be mentioned [4, 164-182; 7, 373; 3, 32; 1, 4-10; 2, 8; 6, 59-60].

According to Potebnya O., a common phenomenon in a language is the displacement of the signified by the epithet (antonomasia), for example “swift, slanting” [4, 49]. The scientist complements this conclusion by the statement that synecdoche has the special name “antonomasia”, changing the name of renaming, which is either: a) in replacement of a generic or proper name with a generic one, for example, **the Lord** instead of **God**, or: b) in replacement of the proper name according generic feature, or the common name with the another proper name, such as: **Cicero** – speaker, **Solomon** – judge, **go across the Rubicon** (take the plunge as Caesar who crossed the Rubicon) [12].

Then Potebnya O. observes: “If the frequent use of a poetic character gets along well with his own name so the latter assumes the character of conventional value and then the usage of that name will be antonomasia” [4, 176].

As for antonomasia of the second type or “antonomasia b”, Potebnya O. calls it an allusio, a hint, a poetic reference to the something already known, but stresses that the allusion is wider, because other tropes, metaphor, metonymy can be understood as allusion, because they hint at famous stories, novels, although they haven't any proper names [7, 177]. The expediency of usage of antonomasia is that it should be clear for the speaker and for the audience, that it should replace the complex lines of thought easily. Otherwise it becomes an ordinary boasting speech, rhetorical in the negative sense of the word.

It should be noted that antonomasia of the second type has acquired a special distribution in the heyday of classicism, because of its inherent amount of knowledge and tastes, and literary influences of the time. Thus, the classical period in England is characterized by hints (i.e. antonomasia b) to persons and events of classical antiquity. One of the founders of the English classicism, the poet, the playwright and the literary critic John Dryden (1631 – 1700) used images and stories of biblical and mythological literature in heroic tragedy “The Indian Emperor” (1665), the epos “Absalom and Achitopel” (1861), the drama “The Conquest of Granada” (1668), the comedy “Amphitryon” (1690), critical works “Essay of Dramatic Poetry” (1668), “Essay of Heroic Plays” (1672) and many other rather widely, for example: **Abaddon** is the meaning of the hell; **Absalom** – a son who rebels against his father; **Belial** – a demon, a reprobate; **the old Adam** – a sinner who does not repent; **road to Calvary** – martyrdom, sorrows; **Ahanippa** – a source of inspiration, a poetic gift; **Amphitryon** – a hospitable host; **Apollo** – Art; **Argus** – a vigilant watchman; **Castalia** – a source of inspiration; **Cerberus** – an incorruptible and cruel guardian; **Circe** – a temptress, an enchantress [11].

Equally striking examples of antonomasia are found in Alexander Pope's works (1688-1744), who also appealed to the mythological and biblical literature describing this or that situation and naming characters. Thus, in the English manifest of Enlightenment Classicism “The Essay of Criticism” (1711), the poem “The Rape of the Lock” (1714), the satire “The Dunciad” (1728), the philosophical didactic poem “Essay on Man” (1733-1734) and others he widely used proper names: **Abraham-man** (Abraham) – a homeless, begging alms, **Ananias** – a liar, a cheater; **Bethesda** – a bell; **a horn of Amalthaea** – a horn of the wealth; **Antaeus** – the inspiration and strength, which is given to a person because of his connection with the Motherland, with his native land, people, life; **Arethusa** – the poetic source; **Ariadne's thread** – a leading thread; **Philemon and Baucis** – many years of marital happiness; **Castor and Pollux** – the inseparable faithful friends, and so on [11].

Apparently, antonomasia serves as one of the key moments of the impact of literary types on the life, for example: **Ariel** (the character of Shakespeare's comedy “The Tempest”) – a kind genius; **Ahriman** – the personification of the evil spirit; **Babbitt** (the hero of Sinclair Lewis' novel) – a citizen, the average American bourgeois; **Baedeker** (the name of German publisher Karl Baedeker, 1801-1859) – the name of the guide to different countries for travellers, tourists; **Barnecide** (Prince of Persian tales “Thousand and One Nights”) – a person who makes empty promises and shows the imaginary charity; **Becky Sharp** (the heroine of Thackeray's novel “Vanity Fair”) – an adventuress who hunts for a rich husband; **Caliban** (the character from Shakespeare's play) – a monster, a beast; **Cheshire Cat** (a character from Lewis Carroll's book “Alice in Wonderland”) – something elusive, that appears and disappears suddenly; **Arden** (Arden forest – a place of events in

Shakespeare's comedy "As You Like It") – a place of romantic adventures and fantastic events; **Bedivere** (the character of the legend of King Arthur) – a faithful knight [11; 12].

As a rule, playwrights, artists, and ordinary people, using antonomasia as an expressive device, are not always interested, whether proper names they had used were of historical origin or of literary one. In this case, the difference is not really significant, because we learn about the life of a historical person from literary sources, and therefore perceive it as a literary type.

Besides, in our opinion, the partial occurrences of antonomasia are also rather interesting. They occur:

1) When the transition of the proper name into the common one remains within synecdoche, i.e. the meaning of the common name includes the meaning of the proper one, for example: **Almagest** – Ptolemy's treatise on astronomy – the name of the outstanding works of astrology or alchemy; **Camelot** – the Courtyard of King Arthur – President Kennedy's government and Washington's high society (in 1961 – 1963) [11; 12];

2) Synecdoche becomes metonymy when, for example, under the famous antonomasia **Armageddon** we do not understand "the battle on the Judgement day" but "the destruction of the world in the nuclear war" (the arms race can lead to Armageddon), when under **Babel** we do not mean "the confusion of the languages" but "the building of an enormous size, or a fantastic or an unrealizable plan"; **Berlin** – an antique carriage; **Bohemia** – intellectuals, mainly of actors, musicians, artists, writers, who live carefree; **Bow Street** – the police criminal court; **Canaan** – the paradise on the Earth, a blissed country; **Canterbury Tales** – endless boring stories, etc [11; 12].

So, as we see, synecdoche can transfer into metonymy.

Other researchers have considered antonomasia a little bit narrower. Thus, Hartsyev V. limits antonomasia by the usage of the proper names as common ones, and Mihailov V. understands antonomasia as the metaphorical usage of the names of the historical persons [7, 373; 3, 32]. Andreeva L. characterizes antonomasia in another way. As she thinks, it is an independent method of speech, based on the simultaneous realization of two types of lexical meaning – "the basic and the contextual, the subject-logical and the nominative" [1, 5-6]. According to the opinion of Andreeva L., antonomasia is the first of all the names, which speak for themselves: **Mr Fox** – fox, **Mr. Facing-Both-Eyes** – the person who wants it both ways, who wants to run with the hare and hunt with the hounds [12].

Also, Andreeva L. notes two cases of antonomasia, which are constantly used in the language: 1) names-characteristics that are the only means of individualization of the person in any context, 2) situational, appearing in any language situation next to the existing real name and which does not completely replace it [1, 10].

We should mention that almost all the examples, which are used by these authors to illustrate their understanding of antonomasia, are usually found in the biblical and the mythological literature (that is peculiar to the literary style). The bases of the examples are the names of the famous historical and the literary heroes and mentioning only their names represents one or another human trait, the defect, the deed, etc.

Thus, despite the large number of researchers of antonomasia it should be noted that the problem is rather interesting and not fully resolved.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андреева Л. Н. Лингвистическая природа и стилистические функции "значащих" имен (антономазии) / Л. Н. Андреева. – Автореф. дис. канд. филол. наук. – М., 1965. – 17 с.
2. Магазаник Э. Б. Поэтика имен собственных в русской классической литературе. Имя и подтекст: Автореф. дис. канд. филол. наук / Э. Б. Магазаник. – Самарканд, 1967. – 17 с.
3. Михайлов В. Н. Собственные имена как стилистическая категория в русской литературе. – Луцк, 1965. – 54 с.
4. Потебня А. А. Теоретическая поэтика / А. А. Потебня. – М: Высшая школа, 1990. – 344 с.
5. Словарь иностранных слов. – 18 изд. – М.: Рус. яз., 1989. – 622 с.
6. Суперанская А. В. Структура имени собственного / А. В. Суперанская. – М.: Наука, 1969. – 207 с.
7. Харциев В. Элементарные формы поэзии. Вопросы теории и психологии творчества / В. Харциев. – Харьков, 1911. – С. 45-46.
8. Crystal D. English as a global language / David Crystal. – Cambridge University: Press Second edition, 2003. – 228 p.
9. Longman Dictionary of Contemporary English. – Longman, 2003. – 1950 p.
10. Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English / Ed. by A.S. Hornby. – Delhi: Oxford University Press, 1987. – 1037 p.
11. Urdang L., Ruffner F. G. Allusion – Cultural, Literary, Biblical, and Historical / L. Urdang, F. G. Ruffner. – London, 1981. – 346 p.
12. Weinstein E. A. Sapir's classification of symbolism. New perspectives in language, culture and personality / E.A. Weinstein. – Amsterdam; Philadelphia, 1986. – P. 483-493.

Резюме. В данной статье рассматривается проблема антономастических имен собственных, проблема классификации их типов разными учеными. Рассмотрены различные примеры антономастических имен собственных из литературных источников, а также определены функциональные характеристики антономастических имен собственных.

Ключевые слова: антономастические имена собственные, антономасия, имена собственные, синекдоха, метонимия, метафора.

ANTONOMASTIC PROPER NAMES AS EXPRESSIVE MEANS OF THE LANGUAGE

The summary. *This article deals with the problem of antonomastic proper names, the problem of the classification of their types by various scientists. Different examples of antonomastic proper names from different literary sources are studied. Also functional characteristics of antonomastic proper names in the English language are defined.*

Key words: *antonomastic proper names, antonomasia, proper names, synecdoche, metonymy, metaphor.*

Одержано редакцією 16.02.2012.

УДК: 811. 111 (07)

В.Г.МЕЗІН

ROLE OF MODERN ENGLISH DRAMA IN TEACHING CONTEMPORARY ENGLISH

Резюме: *В статті досліджується роль сучасної англійської драми у навчанні англійської мови на сучасному етапі. Зокрема розкриваються особливості мови сучасної англійської драми на прикладах з художніх творів та вносяться пропозиції щодо необхідності використання її при навчанні іноземної мови.*

Ключові слова: *сучасна англійська драма, мова драматичного твору, діалог та імпровізація, бесіда.*

The **subject** of the development of the contemporary English drama has an importance, because the theatre, in spite of its apparent eclipse through the rise of mass media, remains of immense and growing significance – precisely because of the spread of the cinema and television. So it is on the living stage that the actors and playwrights of the mass media are trained and gain their experience. Today's theatre is, more likely than not, the main influence on the mass media and their language tomorrow. And the mass media, in turn, shape a great deal of thought and feeling, and the language of people throughout the English-speaking world.

Modern English play-writers provide a new language, new ideas, new approaches and new vitalized philosophy to transform the models of thoughts, feeling and language at large in a not too distant future.

Moreover, an understanding of this kind of theater also cast light on current tendencies in language and other fields, or at least show how a new convention of this sort reflects the changes in science, psychology, philosophy and language that have been taking place in the last half-century. The theater, an art more broadly based than poetry or abstract painting, like the mass media, the collective product of corporations, is point of intersection where the deeper trends of changing thought and language first reach a larger public.

Collie and Slater [2,34] focused on the positive contributions language learning through literature could make in that literary texts constituted valuable authentic material as it exposes the learner to different registers, types of language use.

Writers such as Maley and Duff, [6,79] and Wessels, [9,103] have pointed to the values and uses of drama that drama can help the teacher to achieve 'reality' in several ways. It can overcome the students' resistance to learning the new language and drama can create in students a need to learn the language.

So, the main **goal** of the article is that using drama to teach English results in real communication, involving ideas, emotions, feelings, appropriateness and adaptability. Such activities give the teachers a wider option of learner-centered activities to choose for classroom teaching, being extremely efficient in teaching English, and teaching language through drama gives a context for listening and meaningful language production, forcing the students to use their language resources and, thus, enhancing their linguistic abilities. It provides situations for reading and writing. It is very useful in teaching literary texts as it helps in analyzing the plot, character and style. It also involves students more positively and actively in the text.

Teaching English may not fulfill its goals. Even after years of English teaching, the students do not gain the confidence of using the language in and outside the class. The conventional English class hardly gives the students an opportunity to use language in this manner and develop fluency in it.

Drama is a unique tool, vital for language development as it simulates reality and develops self-expression. Drama techniques are equally successful in making students experience language in operation and provide motivation to use language embedded in a context and a situation.

By using drama techniques to teach English, the monotony of a conventional English class can be broken and the syllabus can be transformed into one which prepares students to face their immediate world better as competent users of the English language because they get an opportunity to use the language in operation.

Drama is considered by many students to be important for the development of social and communication skills and tolerance when working with others. They feel that they get to know people better, especially as they often work with peers with whom they would not normally associate. Being able and confident to perform in front of the class gives them a higher status with the rest of the group. It is acceptable to 'show off' and be good at something. This positive reaction contrasted strongly with much more negative comments about some other subjects in the curriculum where students spoke of keeping their ability to themselves for fear of being ridiculed.

Students can use the conventions of drama as a means of exploring and discovering what lies beneath the surface of the texts they engage within the English classroom.

In a very concrete and physical way, students can, through their drama-making, ask questions about: Who is telling the story? (voice, gender, culture etc.); For whom?; What form does the story take?; What is emphasized/ made

ЗМІСТ

Михальчук Н.О., Івашкевич Е.Е. Специфіка трансформації образу кентавра в однойменному романі Джона Апдайка	3
Романюк С.К., Ковальчук Т.Г. Невербальні компоненти в рекламному дискурсі	9
Вакулінська Л.М. Структурно-семантична характеристика антонімічних пар у біблійних німецькомовних текстах	12
Мороз Л.В., Мороз Л.М. Фенотип суб'єкта і об'єкта історії як чинник жанротворення	14
Мороз Л.В., Данілова Н.Р., Трофімчук В.М. Характерні особливості функціонування джестової традиції XVI століття	17
Денисюк Л.В., Ковалюк В.В. Про структурно-семантичні особливості неологізмів англо-американського походження в сучасній українській мові	19
Мороз Л.В., Мельничук Л.В. „Гамлет” В.Шекспіра як філософська трагедія	22
Король О.Ю., Мороз Л.В. Англійський офіційно-діловий стиль мовлення: лінгвостилістична специфіка	26
Косолапов В.И. О статусе блендинга (телескопии) в современном английском языке (обзор литературы)	30
Калініченко М.М. Білий Кит у чорних шатах мультикультуралізму	35
Попович Р.Г. Структура номінативно-варіантної термінопарадигми (на матеріалі іспанської термінології водного господарства)	38
Мороз Л.В., Кушнір Н.В. Характерні особливості жанрової сутності класичної новелістичної моделі (на матеріалі творчості Б.Річа)	42
Вовчук Н.І., Мороз Л.М. Казка як жанр літературної прози	46
Касаткіна О.В. Мовностилістичні особливості використання сленгу в газетно-публіцистичному дискурсі	47
Козицька О.А., Давнюк С.В. Семантична структура складних багатокомпонентних речень	50
Черуха Н.В., Черуха В.В. Деякі дидактико-методичні аспекти навчання читання іншомовних текстів за спеціальністю	54
Курята Ю.В. Творчі завдання в контексті навчання англійської мови у вищому навчальному закладі	57
Корженевська О.В. Використання лінгвокраїнознавчого аспекту в процесі викладання іноземних мов у старшій школі	59
Олесьюк Л.В., Бойко Н.Г. Культурологічно орієнтовані методики вивчення іноземних мов	64
Черуха В.В., Черуха Н.В. Негативний вплив міжмовного переносу на процес вивчення другої іноземної мови	68
Кочубей О.С. Особливості формування іншомовної компетенції студентів-філологів	70
Ветрова І.М. Проблема формування лексичної компетенції при підготовці майбутнього вчителя іноземної мови	74
Дуброва А.С. Комунікативний підхід як оптимальний засіб вивчення іноземної мови	77
Верьовкіна О.Є., Гонтар В.Є. English borrowings into modern Ukrainian	78
Бігунова С.А., Зубілевич М.І. Антономастичні власні імена як експресивні засоби мови	82
Мезін В.Г. Role of modern English drama in teaching contemporary English	84
Михальчук Н.О. The narrative structure and the specific functions of language means and syntactical stylistic devices in the novel “Bleak House”	88
Верьовкіна О.Є. The translation peculiarities of English paremiological units into Ukrainian	96
Фрідріх А.В. Словотвірні та структурні характеристики англійської юридичної термінології	99
Павловська Л.О. Прагмасемантичні особливості вербальних формул побажань	107
Відомості про авторів	111

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Збірник наукових праць

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету

Відповідальний редактор збірника Архангельська А.М.
Відповідальний за підготовку збірника до видання Петрівський Я.Б.
Технічний редактор Горішна І.Г.
Комп'ютерна верстка Кречмаровський В.Л.

Підписано до друку 27.04.2012 р.
Формат 60х84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк ризографічний.
Ум. друк. арк. 14,9. Обл. вид. арк. 29,1. Замовлення № 129/1. Наклад 120.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31
Рівненський державний гуманітарний університет

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83

**А – 43 Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних
дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського
державного гуманітарного університету. – Рівне: РДГУ, 2012. – 112 с.**

ISBN 966 — 7281 — 10 — 01.

Збірник наукових праць містить статті з теоретично-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Опубліковані матеріали можуть бути корисними для науковців, учителів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

УДК: 81'243

ББК 81.20